

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Νικολάου Ἐπισκόπου Ἀμισοῦ (+ 1920).

Νικόλαος ὠδίνησε καὶ τεκῶν τέκνα,

Πράξεις ἀγνάς, ἅπεισιν ἀγμὸς ἐκ βίου.

Νικόλαος καλῶς ἐποίμανε ζῶν τὸ ποιμνίον,

Οὐκ ἠθέλησε αὐτὸ ἐγκαταλείψει ἐν δυσχερίοις.

Τῇ δεκάτ᾽ ἡδὲ τετάρτῃ, νόες ἔνθεν Νικόλαος ἄειραν.

Κατήγετο ἀπὸ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ ἔζη ἐν τῇ πόλει Κατίγωϊ, τῆς ἐπαρχίας Ἀμασειάς καὶ Ἀμισοῦ. Ἐνυμφεύθη πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων του διὰ νά μή γίνη μοναχός, ἀλλὰ χηρεύσας ἦλθεν εἰς ΚΠολιν, ὅπου ἐσπούδασεν τὴν τότε ἱατρικὴν τέχνην καὶ ἀμισθί ἰάτρεινε πολλούς. Ἀργότερον ἐκάρη μοναχός καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἡξιώθη τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, γενόμενος Ἐπίσκοπος Ἀμισοῦ. Ἐτελειώθη μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, τὴν 14^{ην} Φεβρουαρίου 1920, ἡλεημένος ἐν ζωῇ διὰ τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος καὶ ἐν ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον διὰ τοῦ θαυματουργικοῦ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.